

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 1604

гр. Пловдив, 07.03.2023 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, I НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в закрито заседание на седми март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Божидар Ив. Кърпачев

като разгледа докладваното от Божидар Ив. Кърпачев Административно наказателно дело № 20235330201432 по описа за 2023 година

Производството е образувано по жалба срещу НП № 682555-F681066/19.12.2022г.

В НП като място на извършване на нарушението се сочи град Пловдив, което според наказващия орган обуславяло териториалната компетентност на РС-Пловдив да разгледа жалбата срещу НП. Този извод е незаконосъобразен.

За да обоснове място на извършване на нарушението в гр. Пловдив наказващият орган е посочил, че жалбоподателят е следвало да подаде справка декларация и отчетни регистри за данъчен период 06.2022г. до 14.07.2022г. в ТД на НАП-Пловдив.

Изводите на наказващия орган, че мястото на извършване на нарушението е в гр. Пловдив, безспорно биха били обосновани, включително и с оглед новелата на чл. 48, ал.2 ЗАНН, ако жалбоподателят бе наказан за нарушение по чл. 125 ЗДДС, което се санкционира по реда на чл. 179 ЗДДС-неподаване на справка декларация и/или отчетни регистри изобщо или неподаването им в срок.

Видно от текста на процесното НП, обаче деецът е наказан не за нарушение по чл. 125, вр. чл. 179 ЗДДС, а за неначисляване на дължимо ДДС по смисъла на чл. 180, ал.2 ЗДДС, вр. чл. 180, ал.1 ЗДДС, вр. чл. 86 ЗДДС.

Не подлежи на съмнение в теорията и съдебната практика, че неначисляването на ДДС представлява триелементен фактически състав, очертан в нормата на чл. 86 ЗДДС, който включва:

1. издаване на данъчен документ /фактура/, в който данъка да се посочи на отделен ред;

2. включване на размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларацията по чл. 125 за този данъчен период;

3. посочване на документа по т. 1 в дневника за продажбите за съответния данъчен период.

Тези три елемента са надлежно очертани в обстоятелствената част на НП, като съдържанието им е конкретизирано с оглед спецификата на дейността на наказания субект.

От редакциите на сочените в АУАН и НП като нарушена (чл. 86 ЗДДС) и санкционна норма (чл. 180, ал.2 ЗДДС, вр. чл. 180, ал.1 ЗДДС) следва, че в процесния случай **изпълнителното деяние на вмененото административно нарушение (неначисляване) се състои в бездействие**, като съгласно трайната съдебна практика при бездействие като форма на изпълнителното деяние, **нарушението е извършено там, където е следвало да бъде изпълнено правно дължимото действие**.

В случая издаването на фактура за сочената в НП облагаема доставка и включването ѝ в справката декларация и дневника за продажбите за съответния данъчен период **е било дължимо по мястото на седалище и извършване на стопанска дейност от наказания субект**, като в НП е посочено, че това е гр. Клисуре.

Посоченото обуславя извод, че действителното място на извършване на нарушението по чл. 86 ЗДДС, вр. чл. 180 ЗДДС е не град Пловдив, а град Клисуре.

Както вече се посочи, **действията по подаване на справката декларация и отчетните регистри (чл. 125 ЗДДС) представлява последваща начисляването (чл. 86 ЗДДС) на ДДС дейност**, която е уредна от самостоятелен административен състав- чл. 125 ЗДДС, вр. чл. 179, ал.1 ЗДДС.

Да се приеме тезата на наказващия орган, че мястото на подаване на справките декларации по смисъла на чл. 125 ЗДДС определя и мястото на начисляване на ДДС по смисъла на чл. 86 ЗДДС, означава да се пренебрегне разликата между двете напълно самостоятелни административни нарушения, което е недопустимо най-малкото поради чувствително различаващите се

санкции предвидени в чл. 179, ал.1 ЗДДС за нарушение по чл. 125 ЗДДС и чл. 180 ЗДДС за нарушение по чл. 86 ЗДДС.

В този изричен смисъл, че при неначисляване на ДДС мястото на извършване на нарушението е по седалище на дружеството, а не по мястото където е било дължимо подаване на справка декларация и отчетните регистри е и най-актуалната практика на ВКС, постановена по спорове за подсъдност по реда на чл. 44 НПК.

Така Определение № 71 от 01.06.2017 г. по ч. н. д. № 495 / 2017 г. на Върховен касационен съд, 2-ро нак. отделение, Определение № 51 от 12.05.2017 г. по ч. н. д. № 452 / 2017 г. на Върховен касационен съд, 3-то нак. отделение.

Служебно известно е, че действителното място на извършване на нарушението –гр. Клисурса попада в съдебния район на град Карлово.

Съгласно чл.59, ал.1 от ЗАНН, вр. с чл.36, ал.1 и чл.42, ал.1 от НПК местно компетентен да разгледа делото е съдът, в района на който е извършено нарушението, следователно това е Районен съд –Карлово.

Ето защо настоящото АНД следва да бъде прекратено, а жалбата с приложената административно наказателна преписка да бъде изпратена по компетентност на РС-Карлово.

Поради което

РАЗПОРЕДИ:

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по АНД 1432/2023г. по описа на ПРС, I н.с.

Да се изпрати делото по компетентност **на РС -Карлово**.

Разпореждането не подлежи на обжалване.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____